

Ændringsforslag Nr. 16 til § 10 af *Flertallet* (Udvalget med Undtagelse af Alfred Christensen og L. Rasmussen).
vedtoges med 39 Stemmer mod 21.

§ 10, saaledes ændret,
vedtoges med med 40 Stemmer mod 20.

Ændringsforslaget Nr. 18 til § 11 af *Udvalget*
vedtoges uden Afstemning.

§ 11, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget Nr. 19 til § 12 af *Udvalget*
vedtoges uden Afstemning.

§ 12, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 20 og 21 til § 13 af *Udvalget*
vedtoges uden Afstemning.

§ 13, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget Nr. 22 til § 14 af *Udvalget*
vedtoges uden Afstemning.

§ 14 var saaledes bortfalden.

Ændringsforslagene Nr. 23 og 24 til § 15 af *Udvalget*
vedtoges uden Afstemning.

§ 15, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 16 og 17
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Enhvervelse af Mortifikationsdom paa Servitutter m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 659.)

Sagen sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Alberti): Dette Lovforslag fremkom allerede i Samlingen 1900—1901 ved privat Initiativ i det andet Ting og kom til Behandling her i Tinget. Der var imidlertid i Lovforslaget en Bestemmelse, som vakte nogle Betænkeligheder her, og som jeg særlig gjorde mig til Talsmand for, idet der var den Mulighed, at der efter Lovforslaget med Urette vilde kunne mortificeres Servitutter og disse blive udslettede, uden at den servitutberettigede, der, skønt han burde have været stævnet i Sagen, ikke var bleven det, havde noget Retsmiddel derimod. Den Gang strandede Lovforslaget paa dette Punkt. I denne Samling er det imidlertid paa ny bragt frem ved privat Initiativ i det andet Ting, men ved Forhandlingerne der og i Udvalget er det lykkedes at naa en Affattelse af det omstridte Punkt, som jeg tror, man bør kunne slaa sig til Ro med. Vel er den paapegede Mulighed ikke absolut udelukket, men derved, at der er sat en ekstraordinær Appelfrist af 3 Aar ud over den ordinære, er Muligheden for et Misbrug eller et Uheld ved Anvendelsen af denne Lov bleven saa ringe, at jeg mener, man meget vel kan løbe denne Risiko, og derfor anbefaler jeg Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i det høje Ting.

Svend Høgsbro: Den højtærede Justitsminister har mindet om, at dette Lovforslag for saa vidt er en gammel Bekendt her i Tinget, som det var til 1ste Behandling her i Samlingen 1900—1901, og han mindede tillige om, at der den Gang opnaaedes Enighed mellem Tingene om Lovforslaget undtagen om et Punkt, som den højtærede Minister den Gang talte imod. Dette Punkt er nu i Landstinget blevet ændret saaledes, at den højtærede Minister kan gaa ind derpaa. Da jeg allerede ved Sa-